

**COLLEGE
TIJD!**

**donderdag
8 maart
2018**

ALMERE

**UITNODIGING
COLLEGE TOUR
'Samen op School'**

Academische
Werkplaats
Transformatie Jeugd
Samen op School

Met presentaties van promovendi
Sharon Stellaard en Jantien Gerdes

Wanneer: **8 maart 2018**
Start **09:30 uur**, einde **12:00 uur**
Waar: **Nieuwe Zaal** in de **Nieuwe
Bibliotheek Stad** in **Almere
(Stadhuisplein 101)**
Wie: **iedereen** die geïnteresseerd is

Jantien Gerdes en Sharon Stellaard
zijn ruim twee jaar onderweg met
hun promotie-traject

Nieuwsgierig naar hun
bevindingen tot nu toe?
**Duik weer in de collegebanken
en discussieer mee!**

Meld je aan in verband met een maximaal
aantal zitplaatsen: stuur een mail naar
A.Fahnen@winkelschool.nl

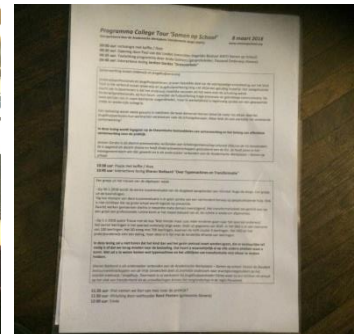
Op 5 minuten lopen van
Station Almere centrum
en diverse parkeergarages
in de nabije omgeving

Er zijn geen kosten verbonden
aan de bijeenkomst

www.samenopschool.org

De invulling van de inhoudelijke stuurgroep vergadering van de Academische Werkplaats Transformatie Jeugd –Samen op School- was deze keer in de vorm van een “College Tour” gegoten. Voor deze gelegenheid was deze stuurgroep vergadering ook opengesteld voor andere geïnteresseerden wat leidde tot veel interesse en 90 gereserveerde plekken.

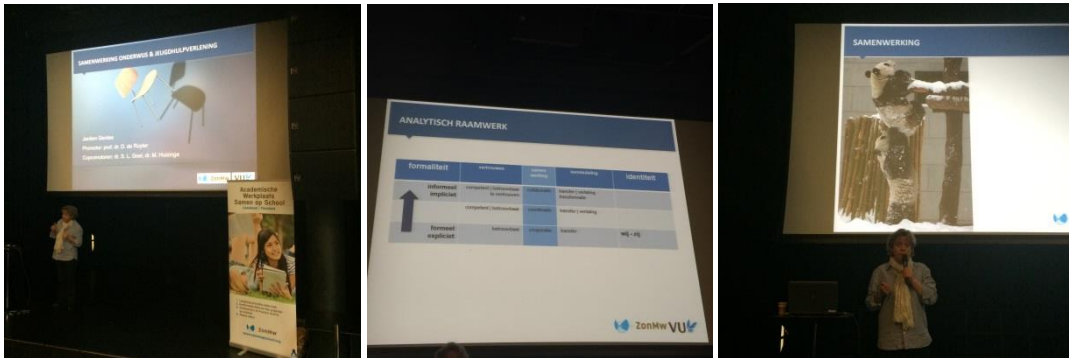
Natuurlijk hoort hier een collegezaal bij. En die is deze keer gevonden in de mooie bibliotheek van Almere waar de Nieuwe Zaal die ochtend ruim plek bood aan bezoekers en sprekers.

Na de openingswoorden van Paul van der Linden (voorzitter Dagelijks Bestuur AWTJ *Samen op School*) en de toelichting op het programma door gespreksleider Anita Gelmers (Passend Onderwijs Almere) was het tijd voor de twee promovendi van de werkplaats, Jantien Gerdes en Sharon Stellaard. Beiden zijn nu ruim twee jaar bezig met hun promotie-traject en dat maakte dat beiden bereid waren om ons mee te nemen voor een inkijkje in hun onderzoekswereld.

Jantien beet het spits af en vertelde vanuit haar eigen werkpraktijk hoe de werelden van hulpverleners en onderwijs-professionals soms nog ver uit elkaar liggen. Ze presenteerde deze ochtend haar analytische raamwerk met als pijlers vertrouwen, kennisdeling en samenwerking. Na een uitgebreide toelichting hierop liet ze de aanwezigen in de zaal quotes uit haar interviews coderen met behulp van dit raamwerk. Hieruit bleek ook al snel dat de interpretatie van de quotes nogal uit elkaar liepen én dat het raamwerk zelf werk in uitvoering is. Dit raamwerk zal in de tweede

helft van het onderzoek bijgesteld en uitgebreid worden in interactie met de data. De complexe praktijk is immers niet makkelijk te vangen.

Na een korte pauze met koffie, thee en veel ontmoetingen is het de beurt aan Sharon Stellaard. Zij start haar presentatie met de actualiteit:

Op 30-1-2018 wordt de eerste tussenevaluatie van de Jeugdwet aangeboden aan minister Hugo de Jonge. Een greep uit de bevindingen;

‘Op het moment van deze tussenevaluatie is er geen sprake van een verminderd beroep op gespecialiseerde hulp. Ook is niet zichtbaar dat op grote schaal wordt ingezet op preventie. Daarbij werken gemeenten slechts in beperkte mate domein overstijgend. Het transformatiedoel dat gericht was op een groei van professionele ruimte komt er het meest bekaaid van af, de ruimte is wederom afgenomen.

Op 5-2-2018 opent Trouw met de kop ‘Niet minder maar juist méér kinderen gaan naar het speciaal onderwijs’. Het aantal leerlingen in het speciaal onderwijs stijgt weer, blijkt uit gegevens van DUO. In het SBO is er een toename van 100 leerlingen. Het SO steeg met 700 leerlingen, waarvan de helft cluster 3 leerlingen. Het VSO en het praktijkonderwijs zien een daling, maar deze is in lijn met de landelijke afname van leerlingen.

Alle goede bedoelingen en hard werken ten spijt: uit de tussenevaluatie van de Jeugdwet blijkt dat de beoogde doelstellingen nog niet in zicht zijn. Sterker nog, er lijkt een beweging achteruit in plaats van vooruit. Kortom de transformatie blijft uit!

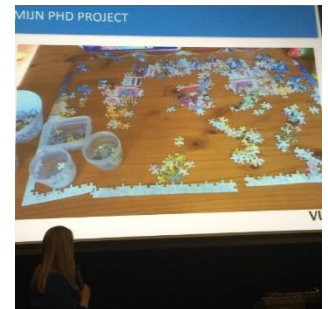
En dan duikt Sharon Stellaard de geschiedenis in en schetst zij het mooie verhaal van de oude typemachine en wat deze te maken heeft met het uitblijven van transformatie.

Aanvankelijk hanteerden diverse fabrikanten bij de productie van de eerste typemachines rond 1800 hun eigen volgorde van de toetsen. Maar omdat de hamertjes bij snel typen weleens in de knoop raakten, heeft de Amerikaan Christopher Sholes in 1873 een aangepaste toetsenvolgorde bedacht. Hierbij werden lettercombinaties die vaak voorkwamen aan verschillende kanten van het toetsenbord geplaatst, zodat de hamertjes niet in elkaar verstrikt zouden raken. Deze volgorde wordt, naar de volgorde op de bovenste letterregel, QWERTY-toetsenbord genoemd.

Met de komst van de elektrische schrijfmachine, de computer, de mobiele telefoon enz. bleef echter het oude, bekende qwerty toetsenbord in stand. Deze volgorde van toetsen was vanaf het begin gebruikt en iedereen was hier aan gewend geraakt. Iedere volgende fabrikant vroeg zich af wat er zou gebeuren als ze een andere volgorde van letters zouden gaan gebruiken op hun toetsenborden. Bang voor afwijzing, overstap naar de concurrent en hechten aan oude vertrouwde lettervolgordes heeft er toe geleid dat we anno 2018 nog steeds op alle toetsenborden van al onze devices het qwerty toetsenbord hebben staan terwijl uit wetenschappelijk onderzoek is gebleken dat deze volgorde al lang niet de meest efficiënte volgorde is.

Om de huidige problematiek in de sturing in de Jeugdzorg te kunnen begrijpen en verklaren is het volgens Sharon dan ook onvermijdbaar om terug te pakken op het historisch perspectief. Ze neemt ons daarom mee op reis door de tijd en kijkt naar de puzzelstukjes in de ontwikkeling van de Jeugdzorg door tijden heen.

Op deze manier presenteert Sharon de stand van zaken van haar tussentijdse inzichten en gebruikt hiervoor de hoofdstukindeling van het boek wat ze hierover aan het schrijven is.

Wethouder René Peeters, die tijdens de pauze ook is aangesloten, reflecteert tot slot op de beide verhalen van de promovendi. Hij moedigt Sharon en Jantien als ook het publiek aan om moedig te zijn in deze tijd. Om te durven uitkomen voor persoonlijke overtuigingen en moreel besef. Onze maatschappij heeft mensen nodig die hun nek uit durven te steken voor de goede zaak en om onze maatschappij steeds een beetje beter te maken. En als dat betekent dat je als manager, bestuurder, politicus of professional op een bepaalds moment niet meer gewenst bent, neem dat verlies dan. Maar laat je positieve overtuigingen nooit los aldus Peeters.

We kijken dus terug op een inhoudelijk zeer leerzame en hele waardevolle College Tour, waarin werd gezocht naar mogelijkheden om de samenwerking tussen onderwijs en jeugdzorg een stukje verder te helpen in ieders eigen praktijk. Inspiratie genoeg!

DANK Sharon Stellaard, Jantien Gerdes, René Peeters, Paul van der Linden en Anita Gelmers!